

[Poul Sørensen.]

hvert fald min erfaring — at man drøfter og diskuterer samfundsspørgsmål og politiske spørgsmål på en interesseret og ivrig måde, og at man dér er med til at tage stilling til begivenhederne i landet. Ud fra det synspunkt, at man må indrømme ungdommen den tid, den skal bruge til dygtiggørelse, kan man ikke sige, at den foregår på bekostning af de samfundsmæssige interesser; ungdommen deltager i overvejelserne af dem og diskuterer dem inden for sine egne organer. Jeg har i hvert fald følt trang til ved denne drøftelse stærkt at understrege den glæde, vi har mødt blandt dansk ungdom på det område, og det mener jeg og mit parti vi bør besvare ved at stille os positivt og interesseret over for forslaget. Vi medvirker altså med glæde til at få denne sag gennemført.

Baunsgaard: Det forbavser mig selvfølgelig ikke, at det ærede medlem hr. Iver Poulsen ikke deler min og det radikale venstres opfattelse: at det er noget for demokratiet fundamentalt, at man til fulde får knæsat princippet om den lige og almindelige valgret. Det ærede medlem mener ikke, at spørgsmålet om valgretsalderen alene er et spørgsmål om alder; det ærede medlem mener heller ikke, at man simpelt hen kan lade valgretten følge med myndighedsalderen. Det ærede medlem mener, at spørgsmålet om adgang til valgret her i landet er et spørgsmål om indsigt og modenhed, og jeg spørger derfor det ærede medlem, hvordan han havde tænkt sig at sikre disse egenskaber hos vælgerne i øvrigt og i almindelighed.

Aksel Larsen: Jeg er nødt til at sige, at efter min opfattelse — og jeg var jo selv med i forhandlingerne i forfatningskommissionen — kunne man have fået den nye grundlov gennemført og have sikret dens vedtagelse ved folkeafstemning, uden at det havde været nødvendigt at give venstre og de konservative den koncession, der hed: afstemning om valgretsalderen. Jeg tror, at det forlig, man i den hensende sluttede — og som var forbundet med et forlig, man også sluttede om andre spørgsmål — kunne man have undgået,

hvis de to nuværende regeringspartier virkelig havde villet det.

Iver Poulsen: Det ærede medlem hr. Baunsgaard spurgte, hvordan jeg ville sikre, at indsigt og modenhed var tilstrækkelig, når man var 23 år. Det kan vi ikke sikre; men det er en erfaringssag, at indsigt og modenhed, ikke mindst i forbindelse med det, vi taler om i dag, er stigende med alderen, efterhånden som man kommer ud i livet og skal tage stilling til spørgsmål, som man ikke skulle tage stilling til f. eks. i sin studietid. Jeg kan da godt sige for mit vedkommende — og jeg tror ikke, det er meget anderledes i dag — at da vi, der studerede dengang, var 20-21 år, havde vi helt andre, skønne ting i tankerne end politik.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen: Jeg synes kun lige, det skal konstateres, at det ærede medlem hr. Aksel Larsens vished — eller til vished grænsende o. s. v. — om, at man kunne have fået gennemført 21 års valgret, hvis radikale og socialdemokrater havde villet det i 1953, er blevet til — i anden omgang — en subjektiv bedømmelse af muligheder, som andre hævder ikke forelå; disse andre var direkte med på det tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Hvis jeg havde villet, kunne jeg godt have holdt en lang tale og underbygget min opfattelse. At jeg her kun svarede, som om det var en subjektiv opfattelse, var for ikke at yppe et værre klammeri over denne sag. Jeg mener ikke, det er nødvendigt at have et længere klammeri over det. Jeg skulle overhovedet have undladt at komme ind på det, hvis det ærede medlem hr. Henning Rasmussen ikke havde benyttet sin ordførertale til at rose sit parti for dets hidtidige heltmodige indsats for 21 års valgretten.

Hermed sluttede forhandlingerne.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.